

TÖÖPUNALIPU
EESTI NSV
AKADEEMILINE
BALLETI-

ORDENIGA
RIIKLIK
OOPERI- JA
TEATER

„ESTONIA“

KÖRBELAUL

Sigmund Rombergi operett kolmes vaatuses, 13. pildis

Libreto: Otto Harbach, Oscar Hammerstein II, Frank Mandel

Eestikeelne tekst: Georg Ots (Agu Lüüdiku ja Udo Väljaotsa tõlkevariantide alusel).

Dirigent: Vallo Järvi

Lavastaja: NSVL rahvakunstnik
Georg Ots

Lavastaja assistendid: Hugo Malmsten, Sulev Nõmmik

Koormeister: Ira Trilljärv

Ballettmeister: Ira Generalova

Lavakujundus: Uno Kärbis

Kostüümid: Leida Klaus

Kontsertmeister: Viive Ernesaks

Etendust juhib: Juta Uibopuu

1964

Tegelased:

Kindral BIRABEAU	VALTER LUTS ✓ HUGO MALMSTEN
PIERRE BIRABEAU (Punavari)	KALJU KARASK ✓ NSVL rahvakunstnik GEORG OTS
SID EL KAR	ENNO EESMAA ✓ KALJU KARASK
HASSI	ALFRED MERING
MINDAR	ILMAR KUUSEMETS ✓ ARNE MIKK
HADSCHI	AVO HINNO ✓ VALTER LUTS
NERI	MADLI POOLA
Kapten PAUL FONTAINE	ANTS AASMAA ✓ ERVIN KÄRVET
Leitnant LA VERGUE	VALDO PEETRI
Säärsant KRAUSE	HARALD KARD VELLO VIISIMAA OLEV PÕLDOJA
MARGOT BONVALET	LIIDIA PANOVA HAILI SAMMELSELG ✓
BENJAMIN KIDD	ENDEL PÄRN ✓ VELLO VIISIMAA
SUSAN	EVA MEIL ✓ SOPHIE SOOÄR
EDITH	EVA MEIL VIIVIKA VASAR SOPHIE SOOÄR
ALI BEN ALI	ARNE MIKK ✓ AUGUST SEPP
AZURI	ASTA OTS ✓ ULLE ULLA
CLEMENTINA	ENSV teen. kunstnik VEERA NELUS SILVIA URB ✓
Haareminaised	PIA TIITUS HELJU NAEL HELVE UUSTALU
Koorisolist	EDGAR HÄRMSON

Tantsud:

Maroko tants — Asta Ots või Ulle Ulla, Elona Spriit, Larissa Skljanskaja, Helve Uustalu, Aina Petersons, Asta Olo, Helju Nael.

Tam-tam — Asta Ots või Ulle Ulla, Elona Spriit või Asta Olo, Helve Uustalu või Larissa Skljanskaja.

Võitlustants — Anatoli Hanson või Iuris Žigurs, Kalju Saareke või Anton Bome.

Hispaania tants — Aimi Rumessen, Zefira Stankevits, Larissa Skljanskaja, Asta Olo, Yvonne Raksnevitš, Aina Petersons, Helju Nael, Mercedes Hink, Signe Tamm.

Orkestrisolist: Viido Viires (inglissarv)

Dekoratsiooniala juhataja: Felix Thaling

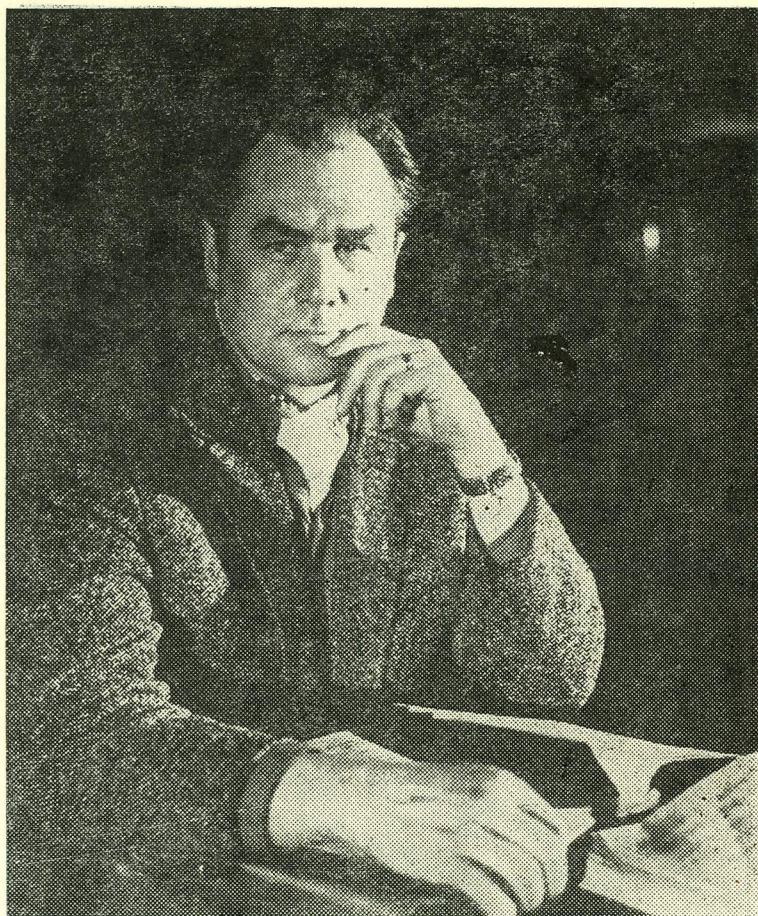
Kostüümiala juhataja: Linda Kagovere

Jumestusala juhataja: Serafima Gromova

Rekvisiidiala juhataja: Arnold Maripuu

Valgustusala juhataja: Voldemar Loss

Lavameister: Heinrich Toots

Lavastaja — Nõukogude Liidu rahvakunstnik Georg Ots

Dirigent — Vallo Järvi

Punane — vabadus,
valge — võrdsus —
sinine — vendlus,

mitte alati pole need värvisümbolid prantsuse lipul kujutanud endast ainult revolutsioonipaatokest hõõguvaid humanismiideid.

Aastatel 1921—1926 paelus kogu maailma tähelepanu riifide kangelaslik ülestõus Marokos, mida juhtis Abd el Krim. Kõikide progressiivsete inimeste sümpaatia oli kangelasliku mägirahva poolel, kes võitles kahe koloniaalriigi — Hispaania ja Prantsusmaa palgasõdurite ning regulaarvägede vastu. Alles 1926. a. maikuus, kui kolonialistid võtsid tarvitusele lennukid ja mürkgaasid, murdus mägilaste vastupanu. Abd el Krim saadeti kaugele Réunioni saarele, kus ta veetis 21 aastat prantslaste vangina. Atlase ja Sahhaara suguharude vastupanu aga kestis kuni 1932. aastani. 1952. aastal puhkes jällegi avalik võitlus prantslaste vastu, mis lõppes 1956. a. Maroko vabariigi tunnustamisega Hispaania ja Prantsusmaa poolt, kuigi alles jäid USA sõjalennukite baasid.

Abd el Krimi võitlus sai inspiratsiooniallikaks Sigmund Rombergile romantilise opereti «Kõrbelaul» loomisel 1927., mis kujunes üheks populaarsemaks operetiks läänemaailma teatrilavadel.

Muidugi ei suuda operett anda täiuslikku ning tõelruud pilti kangelasliku mägirahva võitlusest — seda peavad tegema ajalookroonikad. Operetižanril on omad iseloomulikud vahendid tegelikkuse peegeldamisel. Kui näiteks keegi välismaalane soovib saada täielikku ettekujutust Suurele Oktoobrirevolutsioonile järgnenud kodusõjast, siis kahtlemata ei piisa selleks ainuüksi B. Aleksandrovi opereti «Pulmad Malinovkas» vaatamisest. Sellepärast ei saa võtta ka erilist nõudeid kodaniku maailma operettautoritele «Kõrbelaulu» ideelise järjekindluse ning range ajaloolise tõepära suhtes. Tuleb ainult tunnustada nende head tahet kajastada operetižanris koloniaalikkese vaevlevate rahvaste vabadusvõitlust.

Üks esimesi «Kõrbelaulu» lavastusi nõukogude laval oli 1946. a. «Estonias», mille teostas Agu Lüüdik.

Andekat lavastajat, «Estonia» opereti hinge, ei rahuldanud teose lõpplahendus, milles autorid reklaamisisid kompromissi kolonisaatorite ja vabadusvõitlejate vahel. Ta kirjutas operetile uue lõpu, tuues sisse konflikti isa ja poja vahel, mis ilmekalt peegeldab meie ajastule iseloomulikku võitlust vana ja uue vahel, iganenud koloniaalvaadete ning üha võimsamalt tõrkivate vabaduspüüete vahel.

Käesolevas lavastuses on säilitatud ja tugevdatud seda ideed, mille õigsust möödunud aastate kulgu on ka ajalooliselt kinnitanud. Tugevasti on korrigeeritud libreto keelelist külge, sest eelmisest lavastusest möödunud 17 aasta jooksul on meie emakeel teinud pika sammu edasi. Paljud keelenormid on muutunud, sealhulgas ka sõna «kõrb» käänamine, mille tõttu me esitamegi nüüd teile «Kõrbelaulu» asemel «Kõrbelaulu».

Lavastaja

«Kommunist». Tell. 529. 3000. 1964.

Hind 8 kop.